

Inleiding

Vergeleken met de tweede helft van 2015 is er een stijging te zien in het aantal klachten waarbij kinderen betrokken zijn. De meeste klachten gaan over Jeugd, Onderwijs en Leerplicht. De overige zaken gaan bijvoorbeeld over Veilig Thuis, Wonen en de Openbare Ruimte.

In de zaken over jeugd valt het op dat ook nadat een organisatie zelf een klacht (gedeeltelijk) gegrond verklaart, de contacten en de samenwerking tussen ouders/verzorgers en de jeugdhulporganisatie stroef blijven verlopen. Klachtbehandeling is voor de klager niet alleen een kwestie van gelijk krijgen, daarna verdient het herstellen van het wederzijdse vertrouwen meer aandacht. Ik blijf daarbij een goede rol te kunnen spelen.

Ook zorgwekkend is het kennelijke tekort aan geschikte gezinsmanagers, waardoor zaken onnodig escaleren. Zo heeft een tiener zo lang op een door alle betrokkenen gewenste gezinsmanager moeten dat de zaak nu is doorgemeld naar de Raad voor de Kinderbescherming voor een Ondertoezichtstelling (OTS) en uithuisplaatsing. Wat overigens ook weer verdere vertraging tot gevolg zal hebben. In dit eerste kwartaal ben ik een aantal malen betrokken geweest bij kinderen die lijden onder een vechtscheiding en bij problemen rond het vinden van (passend) onderwijs. Uiteindelijk leidt dit tot doorverwijzingen naar de juiste hulpverleners, maar het vraagt vaak nogal wat voordat dat aanvaardbaar is voor alle betrokkenen (inclusief gemeentelijke instanties).

Tevens zie ik nog steeds dat kinderen niet of later de hulp krijgen die ze nodig hebben vanwege gedoe over geld. Dat speelt vooral bij het vervoer van kinderen naar school, dagbesteding en/of behandeling, dat uit verschillende stromen gefinancierd wordt. Daarbij is opvallend dat mijn hulp zelfs door een Ouder- en Kindteam (OKT) (immers een verlengstuk van de gemeente) wordt ingeroepen. Ook de procedure voor niet-aangekocht-aanbod levert vertraging op, die alleen vermeden kan worden door toch maar voor het niet-toereikende ingekochte aanbod te kiezen. Voor een kind in de knel een onmogelijke keuze. Hulpverlenende organisaties weten mij overigens ook te vinden. Zij uiten hun zorgen over de juiste zorg voor hun doelgroep en ze ondervinden zelf problemen in de communicatie en samenwerking met de gemeente.

Verder blijft de huisvesting en opvang voor gezinnen een zorgpunt voor de kinderombudsman. De ombudsman heeft twee zaken gevolgd waarin ouders en kinderen vanwege gebrek aan een woning gescheiden moesten leven. Gelukkig is er door inspanning de gemeente en het Leger des Heils een oplossing in deze zaken gekomen, maar het is niet genoeg. Een moeder die wanhopig op het spreekuur komt omdat ze al tijden met haar gezin in verschillende hotels is ondergebracht, kan ik helaas niet meer vertellen dan dat de gemeente voor haar zoekt. Woningen zijn er echter niet. Mede vanwege mijn zorgen over de thuisloze gezinnen heb ik op 8 maart deelgenomen aan de [Werkconferentie Huisvesting kwetsbare personen](#) die de afdeling Wonen van de gemeente heeft georganiseerd. Het is mijn bedoeling om daar vervolg aan te geven door in het tweede kwartaal door te praten over mogelijke tussenoplossingen, meer vanuit wat nodig is dan vanuit regels.

Het denken vanuit regels zie ik ook bij Veilig Thuis, waar een zorgmelding over het kind van de bovenburen, waarvan volledige naam en geboortedatum niet bekend was bij de melder, niet in behandeling kon worden genomen omdat voor registratie die gegevens noodzakelijk waren. Het laat mij anders kijken naar de TV-reclames.

Anne Martien van der Does
Gemeentelijke Kinderombudsman

Inhoud

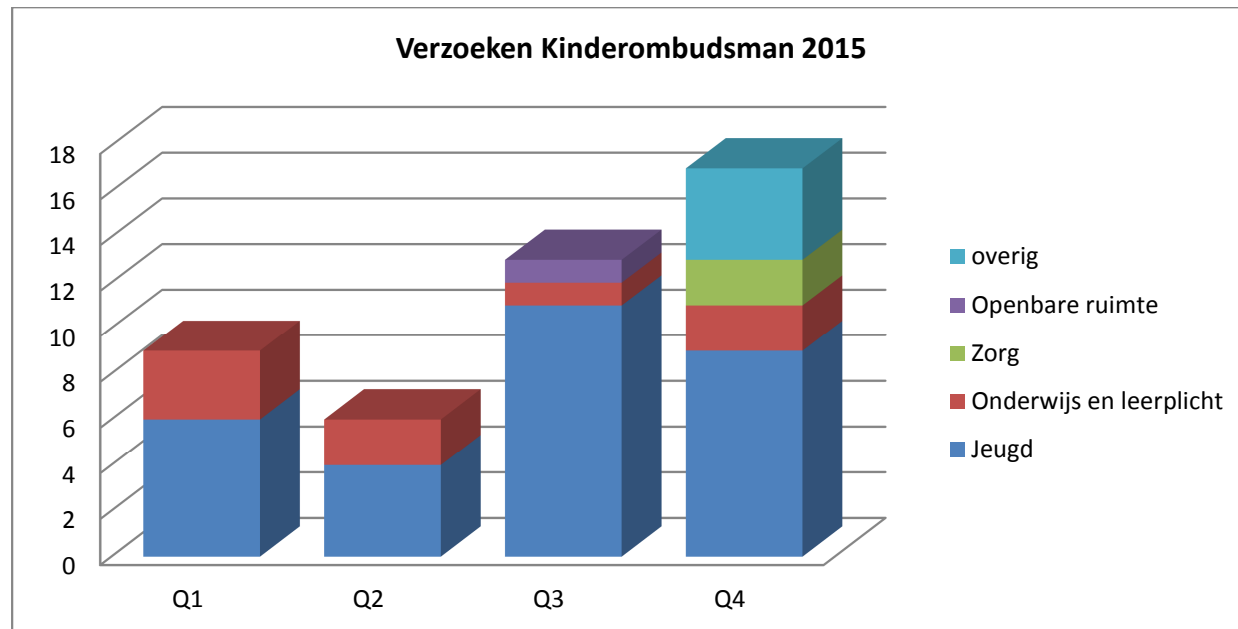
Inleiding	1
1 Cijfers	3
2 Actualiteiten	5
3 Samenvattingen ingekomen zaken	7
3.1 Jeugd	7
3.2 Veilig Thuis	11
3.3 Overig.....	12
4 Samenvatting afgesloten zaken	14

1 Cijfers

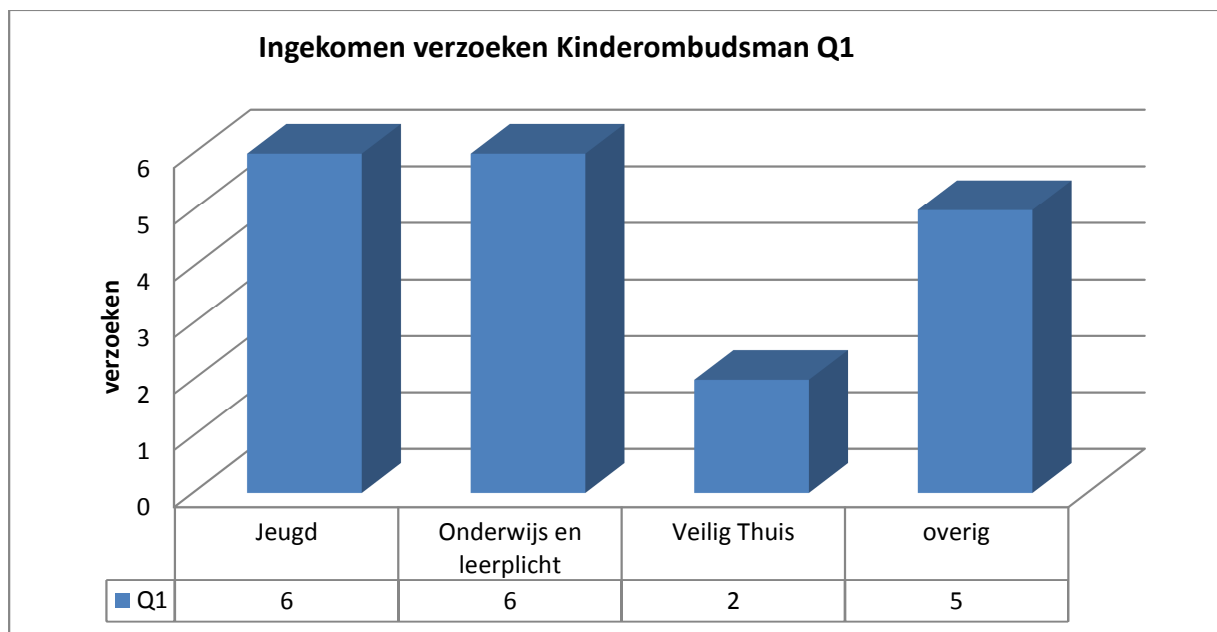
In het eerste kwartaal van 2016 heeft de kinderombudsman 19 nieuwe zaken in behandeling genomen. Dat zijn er twee meer dan in het laatste kwartaal van 2015. De meeste zaken gaan over Jeugd, Onderwijs en Leerplicht. De overige zaken gaan bijvoorbeeld over Veilig Thuis, Wonen en de Openbare Ruimte. Ook deze thema's raken de levens van kinderen en daarom houdt de kinderombudsman zich met deze zaken bezig.

	Q1	Q2	Q3	Q4	totaal
Jeugd	6	4	11	9	30
Onderwijs en leerplicht	3	2	1	2	8
Zorg				2	2
Openbare ruimte			1		1
Overig				4	4
Totaal	9	6	13	17	45

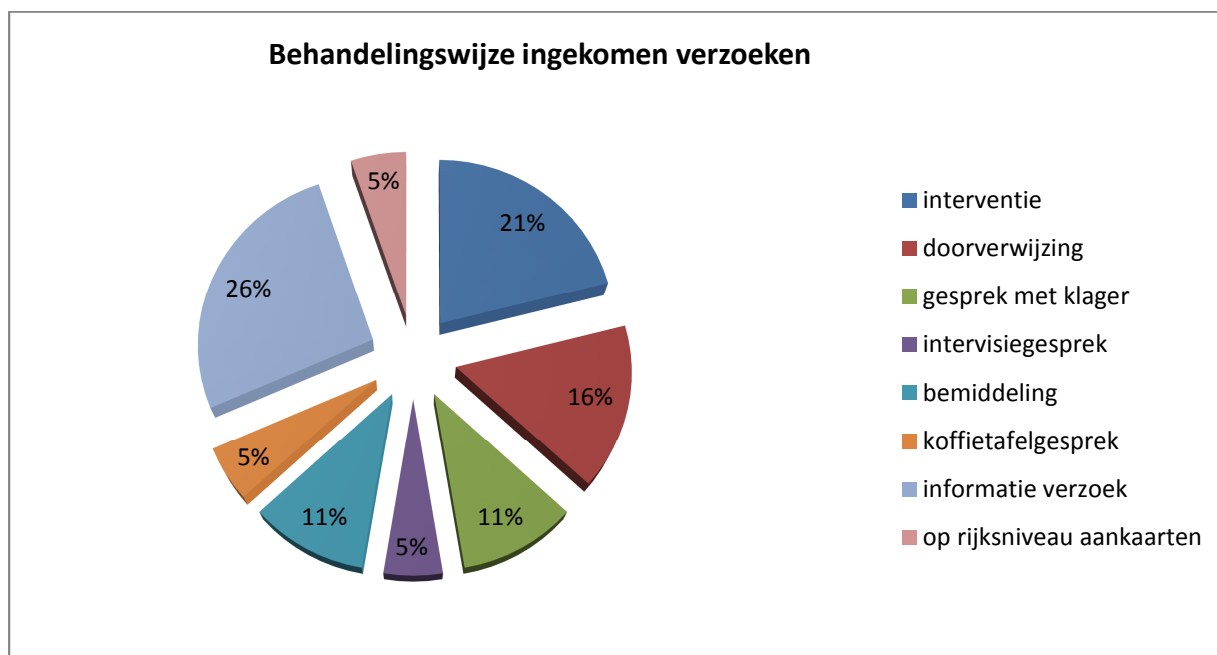
Tabel 1. Verzoeken bij de Gemeentelijke Kinderombudsman 2015

Figuur 1. Verzoeken bij de Gemeentelijke Kinderombudsman in 2015

Figuur 2. Ingekomen verzoeken bij kinderombudsman eerste kwartaal 2016

Figuur 3. Behandelingswijze ingekomen verzoeken bij kinderombudsman. Opmerking verdient dat de kinderombudsman meerdere manieren van behandeling per verzoek inzet, in dit figuur is de behandelingswijze die het belangrijkste was weergegeven.

2 Actualiteiten

Kinderombudsman in actie bij St Henricusschool

Op dinsdag 12 april was ik met medewerkers aanwezig bij de Sint Henricusschool in Nieuw West om de gevaarlijke verkeerssituatie rond de school onder de aandacht van automobilisten en ouders te brengen.

Ouders van deze school klagen al jaren. Er wordt veel te hard gereden op de Burgemeester Vening Meineszlaan, waardoor kinderen niet veilig kunnen oversteken naar de school. Hoewel deze doorgaande weg een 30km/zone is, wordt hier in de regel veel harder gereden dan 30 km per uur.

Bovendien ontstaat rond de haal- en brengtijden een verkeerschaos in de Louis Naarstigstraat doordat ouders hun kinderen voor school uit de auto laten, vervolgens keren en tegen het verkeer in wegrijden. Dit leidt tot gevaarlijke situaties voor kinderen. Na mijn tussenkomst heeft het stadsdeel zich bereid verklaard om tot de zomervakantie verkeersregelaars in te zetten. Op dinsdag 12 april kwamen zij voor het eerst in actie. Wij waren hierbij aanwezig om flyers uit te delen aan ouders die hun kinderen met de auto wegbrengen en de automobilisten op de Burgemeester Vening Meineszlaan die moesten stoppen voor de verkeersregelaars.. In de toekomst zal samen met een verbouwing van de school de hele verkeerssituatie opnieuw -veiliger- worden ingericht. Ouders zullen in de gelegenheid worden gesteld om over de herinrichting mee te praten en kunnen zelf een opleiding tot verkeersregelaar volgen.

Brainstorm en advies leerlingenvervoer

Op 24 maart 2016 heeft de kinderombudsman met belangrijke spelers in het leerlingvervoer in Amsterdam een brainstormsessie gehouden over oplossingen voor de knelpunten in de toekenning van leerlingenvervoer waar gezinnen tegen aanlopen. De kinderombudsman hoort van ouders dat ze in de problemen komen doordat ze volgens de regels niet in aanmerking komen voor leerlingenvervoer, bijvoorbeeld als de gekozen school net niet de dichtstbijzijnde toegankelijke school is of dat de school zo dichtbij is dat de gemeente van ouders verwacht dat ze het vervoer zelf regelen. De ombudsman ervaart dat de gemeente in deze gevallen alleen vanuit de regels lijkt de denken en niet vanuit het kind. Tijdens de sessie kwamen meerder oplossingsrichtingen op tafel en op basis daarvan heeft de Kinderombudsman een [brief met aanbevelingen aan wethouder Kukenheim](#) (Sylvia, die document staat op de Gschijf, maar moet ook nog ergens online voor de link in dit document.) gestuurd.

Reactie Kinderombudsman op derde monitor NKO

De Nationale kinderombudsman (NKO) heeft op 18 maart 2016 de [Derde Monitor over toegang en kwaliteit jeugdhulp](#) uitgebracht. De kinderombudsman van Amsterdam deelt de zorgen die NKO in zijn monitor constateert, met name over de toegang tot jeugdhulp en de aanbodgerichte instelling van de gemeente. Zij schreef hierover een [brief aan wethouder Kukenheim](#) (Sylvia, die document staat op de Gschijf, maar moet ook nog ergens online voor de link in dit document.). Te vaak ziet de ombudsman dat de weg naar jeugdhulp lang is , vanwege wachtlijsten, de stapeling van rapporten en doordat het organisatiebelang en systeendenken nog teveel de overhand hebben. Binnenkort gaat de kinderombudsman met de wethouder Jeugd in gesprek over haar bevindingen.

Kwartiermaken inspraak onderwijsbeleid

De gemeente Amsterdam zou graag zien dat de stem van ouders en jongeren in het Amsterdamse onderwijs

gehoord wordt en dat hun belangen goed gewaarborgd zijn. Zij heeft vier organisaties, waaronder de kinderombudsman, verzocht om hun expertise en krachten te bundelen om hier een plan voor te maken. Na een aantal overleggen heeft de kinderombudsman samen met de Stichting Alexander en Cliëntenbelang Amsterdam als partners achter het Jeugdplatform Amsterdam en het OCO dit kwartiermakerschap aanvaard. Beoogd wordt om het plan in de zomer als advies aan te bieden aan de gemeente Amsterdam. Lees meer in de [brief van de wethouder aan de commissie Jeugd en Onderwijs](#) `

Overleg Jeugdplatform Amsterdam

De kinderombudsman en het [Jeugdplatform Amsterdam](#) hebben geregeld overleg om signalen te delen en waar mogelijk samen te werken. De kinderombudsman heeft zichzelf begin 2016 voorgesteld aan de adviesraad en de medewerkers van het platform, waaronder de belangenbehartigers.

Overleg Kinderombudsmannen

Niet alleen Amsterdam kent een Gemeentelijke Kinderombudsman, Den Haag en Rotterdam hebben die al langer. Samen met de Nationale Kinderombudsman wordt regelmatig overlegd over onderwerpen die alle grote gemeentes raken en worden sommige onderwerpen ook gemeenschappelijk opgepakt.

MBO-onderzoek

In het eerste kwartaal van 2016 heeft de kinderombudsman een groot aantal (groeps) gesprekken gevoerd met MBO-ers over hun klachten over school en met name de stages. De resultaten daarvan zijn vastgelegd in bevindingen en concept-aanbevelingen, die in mei op directieniveau worden besproken met het ROC van Amsterdam, het ROC-Top en andere betrokkenen, waaronder de gemeente.

Het voornemen bestaat om in juni 2016 te komen met aanbevelingen. Daarbij heeft de kinderombudsman de hulp ingeroepen van het Centre for Children's rights van de UvA. Dit omdat de regels waarnaar MBO-leerlingen geacht worden te handelen zodanig ingewikkeld zijn dat de vraag rijst of dat aanvaardbaar is, gelet op het IVRK. Op welke manier de kinderombudsman met dit onderzoek naar buiten zal komen en wat werkt om deze aanbevelingen ook een vervolg te laten krijgen in de scholen is onderwerp van overleg.

Er zijn inmiddels drie gezinsmanagers betrokken geweest. JBRA heeft lang stellig geweigerd om de omgang met vader te observeren of te begeleiden. De rechtbank heeft zich inmiddels in meervoudige kamer gebogen over de OTS, UHP en een omgangsregeling. De UHP is afgewezen. In de beschikking staat dat er gekeken moet worden of het mogelijk is dat het kind binnen 3 maanden ook bij vader eens per week kan overnachten. Moeder maakt zich hier ernstige zorgen over. Het kind is inmiddels aangemeld bij de jeugdpsycholoog.

De kinderombudsman ziet dat de verhouding tussen JBRA en moeder ernstig is verstoord. Er is geen sprake meer van wederzijds vertrouwen en dit gaat ten koste van de samenwerking in het belang van het kind. Zij heeft aangeboden hierin te bemiddelen. Moeder heeft inmiddels te kennen gegeven dat ze geen bemiddeling wilt.

946 Vergoeding voor zelf gevonden therapeut

Een moeder met jonge kinderen is sinds kort alleenstaand. Voor haar zoontje heeft ze, dankzij een tip van een kennis, individuele therapie gevonden. Bij de proefsessie klikt het meteen en de praktijk is handig dichtbij. De therapeut en de huisarts gaan ervan uit de kosten bij de zorgverzekering gedeclareerd konden worden, maar na 1 januari 2015 is de gemeente verantwoordelijk voor deze jeugdhulp, waaronder de Geestelijke gezondheidszorg voor jeugdigen (Jeugd GGZ). Van het Ouder- Kind team (OKT), een ingang tot Jeugd GGZ, verneemt ze vervolgens dat de therapeut geen contact heeft met de gemeente. Dat maakt dat de gemeente deze therapeut pas vergoedt als er bij de therapeuten die wel een contract hebben met de gemeente geen plek is of deze niet geschikt zijn, oftewel als het ingekochte aanbod niet toereikend is. Het OKT zegt haar dat ze niet in aanmerking komt voor vergoeding van deze therapeut. Als ze hier een schriftelijke bevestiging van vraagt, gaat het OKT haar verzoek in teamverband heroverwegen. Moeder begrijpt niet waarom haar zoon niet naar deze gekwalificeerde therapeut zou kunnen, en ervaart de procedure via het OKT als omslachtig en belastend. Daarom stuurt ze de kinderombudsman een e-mail. De ombudsman is bekend met de voorkeur voor ingekocht aanbod van de gemeente. Alvorens te bezien wat hier nodig is, vraagt de ombudsman bij het OKT naar de uitkomst heroverweging. Kort daarna laat moeder de ombudsman weten dat het OKT bij hoge uitzondering tien sessies vergoedt. Nu de gemeente aan het verzoek van moeder tegemoet komt, is er geen noodzaak om te interveniëren. Wel is dit een voorbeeld van de onbekendheid met de rol en het beleid van de gemeente over Jeugd GGZ bij betrokken professionals. De ombudsman zal los van deze zaak in gesprek blijven met de gemeente over de gevolgen van het inkoopbeleid voor jeugdhulp.

962 Afwikkeling gesubsidieerde jeugdhulporganisatie in Zuid Oost

Vrouw komt bij de kinderombudsman omdat zij problemen heeft met Stadsdeel Amsterdam Zuid Oost (ZO). Vrouw is in 2012 benaderd door de gemeente om in ZO met haar jongerenorganisatie een project te starten. Het is een organisatie die houvast biedt aan jongeren die om welke reden dan ook moeite hebben om mee te komen in de maatschappij. De organisatie is werkzaam in Almere, maar inmiddels ook in andere gemeentes begonnen.

Het project in ZO moest er op gericht zijn om voortijdig schoolverlaters bij de hand te nemen en terug te begeleiden op het juiste pad. Zij kreeg hiervoor een lijst aangeleverd van leerplicht en ging in 2013 met deze jongeren aan de slag. Al gauw bleken de jongeren op deze lijst niet zomaar spijbelaars. Het bleek een groep jongeren te zijn met meervoudige problematiek. Mevrouw kreeg voor 2013 subsidie toegewezen en eind dat jaar werd het project positief geëvalueerd. Ook over 2014 ontvangt het project subsidie. Op haar verzoek om subsidie over 2015 krijgt mevrouw nooit meer reactie. Eind 2015 ontvangt vrouw een brief van Stadsdeel ZO dat het project niet goed zou hebben gefunctioneerd en dat er 20.000 euro wordt terug gevorderd. Vrouw gaat in bezwaar, maar een beslissing blijft uit. Wel is er een hoorzitting geweest en is aan de vrouw verzocht nadere stukken als bewijs toe te sturen. Tot op de dag van vandaag weet de vrouw nog steeds niet waar deze stukken heen moeten. De algehele samenwerking met Stadsdeel ZO verliep het hele project moeizaam. Het project heeft per oktober 2015 haar deuren in ZO gesloten. Dit vindt de vrouw spijtig ten opzichte van de jongeren met wie zij werkte, maar een enkeling hiervan komt nu naar Almere. De vrouw heeft zich altijd hard ingezet, zowel tijdens het project als voor een nette afronding hiervan. Ondanks

meerdere inspanningen van de vrouw is er altijd onduidelijkheid gebleven. Zij wendt zich daarom tot de Gemeentelijke Kinderombudsman. De kinderombudsman is in afwachting van nadere stukken en zal proberen te achterhalen bij Stadsdeel ZO waarom de vrouw niks terug hoort op haar bezwaar en haar verzoek om subsidie over 2015. Uiteindelijk zal naar behoren afgerekend moeten worden.

996 Fiom

Op dit moment is de Fiom ondergebracht bij Altra, maar deze instelling is bezig met een reorganisatie. Een medewerker van het Fiom is bang dat de expertise van het Fiom verloren gaat en wendt zich daarom tot de kinderombudsman..

Een en ander zou pas in 2017 gaan spelen, want er is al ingekocht bij Altra voor 2016.

Navraag leert dat de gemeente Amsterdam zeer zeker niet wil dat de expertise van het Fiom verloren gaat. De contactpersoon Jeugd van de gemeente Amsterdam houdt de vinger aan de pols bij de reorganisatie van Altra om dat te waarborgen.

1031 Pleegouders ontevreden

Pleegouders hebben conflict gekregen met zowel Spirit als met JBRA. Door de klachtencommissie van Spirit zijn ze in het gelijk gesteld, de pleegzorg wordt nu door een andere organisatie begeleid. Bij JBRA heeft een bemiddelingsgesprek plaats gevonden en er is in december vorig jaar een nieuwe gezinsmanager op het gezin gekomen. De relatie met JBRA loopt nog steeds niet zoals het zou moeten, pleegouders vinden dat JBRA vooral op het oude verhaal terugrijpt en niet echt opnieuw is begonnen. De kinderombudsman biedt aan om het bemiddelingsgesprek opnieuw te voeren.

Onderwijs en Leerplicht

442 Fout in proces verbaal van Leerplicht

Een vader beklaagt zich bij de ombudsman over het handelen van Bureau Leerplicht Amsterdam. Zijn tienerdochter heeft onder meer in 2013 verzuimd, waarop Leerplicht is gaan handhaven. Uiteindelijk heeft een rechter haar een voorwaardelijke taakstraf opgelegd. Daarnaast is de dochter bij een andere opleiding van school verwijderd, wat vader eveneens aan Leerplicht verwijt. Vader komt er bij het inzien van het dossier bij de rechtbank achter dat er in het Procesverbaal aan de Officier van Justitie staat dat zijn dochter een Haltafdoening voor verzuim heeft gehad, terwijl dat niet het geval is. hierover en over de rol en handelswijze van Leerplicht beklaagt hij zich bij Leerplicht. Leerplicht geeft toe dat de Haltafdoening niet in het proces verbaal opgenomen had mogen worden en gaat in op zijn andere punten. Vader is niet tevreden met het antwoord. De kinderombudsman wint over meerdere punten informatie in bij Leerplicht.

Vervolgens gaat zij met vader en een lid van het Klachtenteam Sociaal van de gemeente, waar Leerplicht onder valt, in gesprek. Tijdens het gesprek legt de ombudsman uit dat de onterechte vermelding van een Haltafdoening zonder meer onzorgvuldig is geweest, maar dat dat geen invloed zal hebben gehad op de afhandeling door de rechter. Daarnaast heeft Leerplicht de fout naar vader en naar derden gerectificeerd. Ook over zijn andere verwijten jegens Leerplicht is gesproken en deze zijn in de ogen van de ombudsman niet gegrond.

491 Voortbestaan onderwijs-zorgcombinatie

Een alleenstaande moeder vraagt de kinderombudsman om hulp als ze vreest dat het speciale onderwijs voor haar twaalfjarige zoon, Klaas, zal stoppen. Tevens kan ze zich er niet in vinden dat de gemeente niet voorziet in leerlingenvervoer omdat de school te dichtbij is, en ze dus zelf vervoer moeten regelen. Klaas kan helaas echter niet alleen reizen. Hij zit dus nu nog in een speciale klas voor dubbele diagnostiek binnen cluster 2 ('beter passend onderwijs'), dat met subsidie van de gemeente mogelijk is gemaakt. Dit wordt waarschijnlijk stop gezet. Voor Klaas is de extra zorg die de speciale klas biedt naast het onderwijs essentieel om onderwijs te blijven volgen. Moeder trekt ook aan de bel bij de school zelf. Ze wil haar verhaal graag bij de ombudsman doen. Ondertussen is er echter een groot overleg gepland om de onderwijsvoorziening voor

haar zoon te laten voortbestaan. Ze wacht de afloop hiervan af en neemt eventueel daarna contact met de ombudsman op. Voor nu sluit de kinderombudsman het dossier.

569 Rol leerplicht bij twijfelachtig verzuim

Een kleuter woont bij zijn moeder. Vader woont ergens anders en ziet zijn zoon om het weekend. Moeder spreekt in haar moedertaal met haar zoon. Als vader merkt dat het Nederlands van zijn zoon achteruit gaat, komt hij er via het volgsysteem van de school achter dat zijn zoon veel verzuimd heeft. Volgens vader houdt moeder zoon ongeoorloofd thuis van school, want bij bezoek aan de zieke ziet hij een vrolijk levendig kind dat naar school wil. Vader heeft hierover contact gezocht met school en Bureau Leerplicht. In april 2015 is er een Zorg Breedte Overleg met vader, moeder, school, de OKT-er van school en de GGD Jeugdarts. De jongen is dan 5 jaar. De arts zag geen medische reden voor zoveel verzuim. Vader stelt dat Leerplicht had afgesproken bij een volgende ziekmelding contact met moeder op te nemen. Vader hoopt dat moeder schrikt van een dreiging van sancties door Leerplicht en haar zoon niet meer thuis houdt. Bij een ziekmelding in november 2015 vraagt de vader Leerplicht dat te doen. School weigert een melding te maken bij het verzuimloket en de leerplichtambtenaar beweert dat ze daarom niets kan doen. Vader neemt hier geen genoegen mee en dient een klacht in bij Leerplicht.

Leerplicht spreekt met vader en de betreffende leerplichtambtenaren en concludeert dat Leerplicht geen actie naar moeder kan ondernemen zonder melding van de school. De school was heel stellig in de keuze om niet te melden. De klacht is volgens Leerplicht ongegrond. Vader vindt Leerplicht te afhoudend en stelt dat LP op basis van de leerplichtwet zelf actie kan ondernemen. Daarom gaat hij naar de kinderombudsman. De kinderombudsman neemt contact op met Leerplicht. Uit informatie van Leerplicht blijkt dat het meeste verzuim in de tijd was dat de jongen vier en dus niet leerplichtig was en dat het verzuim na het zorgoverleg niet meer buitensporig was. Leerplicht spoort de school wel aan om alert te zijn op ongeoorloofd ziekteverzuim, maar kan geen procedure naar ouders starten als er volgens school geen ongeoorloofd verzuim is. Na de laatste ziekmelding heeft de school Leerplicht wel ingeschakeld en heeft Leerplicht inmiddels actie naar moeder toe genomen. De rol die Leerplicht hier inneemt komt de kinderombudsman niet onredelijk voor. Zij ziet niet wat school of Leerplicht hier anders had moeten doen en daarom is er geen grond voor bemoeienis door de ombudsman.

444 Geen leerlingenvervoer middelbare school binnen straal 5 km

Een echtpaar heeft een zoon, Kees, van 15 jaar, met meerdere aandoeningen waaronder autisme. Sociaal emotioneel functioneert hij als een 3/4 jarige. Zelfstandig reizen is onmogelijk voor hem of met het OV onder begeleiding is niet mogelijk. Door overprikkeling raakt hij in paniek. Vanaf zijn dertiende volgt hij onderwijs. In januari 2016 begint hij op een andere (dichtstbijzijnde) school voor Voortgezet Speciaal Onderwijs op 3,7 km afstand van hun woning. Het is voor ouders lastig hun werk te combineren met het brengen en halen van Kees. De zorg voor Kees geeft moeder veel stress. De moeder vraagt leerlingenvervoer in de vorm van een busje aan waarbij ze de situatie beschrijft. Leerlingenvervoer wijst de aanvraag af omdat de gemeente slechts voorziet in leerlingenvervoer als de school meer dan vijf kilometer van de woning is en hier is de afstand 3,7 km. Hierdoor voelt moeder zich niet gehoord en erkend. Ze ervaart een gebrek aan inlevingsvermogen. Moeder dient een bezwaarschrift in.

Het beleid is dat indien een middelbare school voor speciaal onderwijs dichterbij is dan 5 km de gemeente van de school verwacht dat ouders/verzorgers zelf voor vervoer zorgen. Leerlingenvervoer heeft hier niet getoetst aan de hardheidsclausule. De kinderombudsman vraagt moeder om een terugkoppeling van de bezwaarprocedure. Van belang is dat de rechtbank Amsterdam zeer recent in een andere zaak heeft uitgesproken dat de zeer strikte manier waarop Leerlingenvervoer de hardheidsclausule interpreteert niet door de beugel kan.

804 Vervoer op basis van handicap ouders

Een meisje van 6 jaar gaat sinds augustus 2015 naar een Basisschool voor speciaal onderwijs (SBO) die op 2.6 km van haar woning ligt. Beide ouders hebben een beperking. Het lukt ouders niet om het meisje zelf naar

school te brengen. Ze dienen een aanvraag voor aangepast Leerlingenvervoer (een busje).

Leerlingenvervoer (LLV) wijst af omdat er een andere toegankelijke school dichterbij is (op 2.3 km) en omdat de gemeente geen vervoer binnen een straal van 4 km vergoedt. Op het bezwaarschrift dat ouders hiertegen indienen concludeert de gemeente dat het besluit conform de verordening op juiste gronden is afgewezen en er geen aanleiding of ruimte is om op basis van de hardheidsclausule een uitzondering te maken. De ouder- en kindadviseur van het gezin vraagt de ombudsman om hulp. Ze vertelt dat LLV de ouders heeft voorgesteld om naar dichtstbijzijnde school te gaan en dan opnieuw vergoeding aan te vragen op basis van de hardheidsclausule. Ten eerste is er nu geen plek op de andere school en ten tweede is een schoolwisseling niet goed voor het meisje.

De ombudsman vraagt Leerlingenvervoer de zaak te heroverwegen. De conclusie van Leerlingenvervoer is in eerste instantie dat de ouders eerder hadden kunnen overstappen naar de dichtstbijzijnde school en ziet geen reden om aangepast vervoer toe te kennen. Daarop gaat de ombudsman bij het gezin thuis met ouders, het OKT en LLV in gesprek over de toedracht en mogelijke oplossingen. Uit het gesprek blijkt dat het bij de schoolkeuze en ook tijdens de bezwaarprocedure zeer onzeker was of het gezin überhaupt in aanmerking zou komen voor een vorm van leerlingenvervoer omdat de school binnen een straal van 3 km ligt. Daarom hebben ouders gekozen voor de school die het beste te bereiken is met het openbaarvervoer, mede omdat hun dochter dan eerder zelfstandig kan gaan reizen. De ombudsman beveelt de wethouder daarom aan om onder bepaalde voorwaarden in deze bijzondere situatie leerlingenvervoer in de vorm van een busje te verstrekken.

1054 Verwijdering van school

Een vader heeft een klacht ingediend bij de kinderombudsman omdat zijn zoon vorig jaar van school verwijderd is. Vader heeft tijdig bezwaar gemaakt tegen de verwijdering, omdat hij vond dat dit op onjuiste gronden is gebeurd. Bovendien stelt vader dat de procedure tot verwijdering door de school niet naar behoren is gevolgd. De zoon heeft ook tussentijds thuis gezeten. De school heeft volgens vader nooit op het bezwaar beslist. De kinderombudsman zal navraag doen. Inmiddels zit de zoon wel op een andere school, waar hij gelukkig is.

3.2 Veilig Thuis

27799/1038 Klacht over melding bij Veilig Thuis

Een moeder klaagt bij de ombudsman over de manier waarop haar zoon wordt behandeld door zijn school. Zij meent dat de manier waarop de school met hem om gaat niet past bij Passend Onderwijs en dat de school zich aan haar zorgplicht onttrekt. Omdat zij de school daarop heeft gewezen heeft de school - een melding gedaan bij Veilig Thuis. Aldus het verhaal van de moeder.

Navraag leert dat Veilig Thuis onderzoek heeft gedaan. Veilig Thuis adviseert om de zoon naar een andere (Nederlandse) school te laten gaan en een gezinsmanager van Jeugdbescherming Regio Amsterdam in te zetten, vrijwillig of met een jeugdbeschermingsmaatregel. Veilig Thuis zal na drie maanden navragen of de hulp voldoende tot stand is gekomen.

De Kinderombudsman informeert de moeder hoe zij een klacht kan indienen over Veilig Thuis. Ook kan zij een klacht indienen bij de school. De kinderombudsman adviseert de moeder om intussen gewoon mee te werken met de begeleiding door JBRA. In februari 2016 vraagt de ombudsman bij JBRA na of ze betrokken zijn bij het gezin. Rond die tijd beklagt ook moeder zich weer over de school en JBRA, waarop de ombudsman haar uitnodigt voor een gesprek. Hier is ze niet verschenen, aangezien ze naar het buitenland is vertrokken.

788 Wat heb je nodig voor een melding huiselijk geweld? .

Een vrouw wendt zich tot de ombudsman omdat zij bezorgd is over het welzijn van een buurjongetje. Zij is ervan overtuigd dat hij mishandeld wordt door zijn vader. Ze hoort veel schreeuwen, stampen en ziet een angstig jongetje dat liever buiten wil blijven dan naar binnen wil. Het jongetje gaat sinds kort naar een

speciale school, maar dat heeft de situatie niet merkbaar verbeterd. Na telefonisch overleg met de vrouw is contact opgenomen met Veilig Thuis. Dit is de organisatie die dit soort vermoedens van kindermishandeling in eerste instantie beoordeelt. De kinderombudsman stuurt de e-mail van de vrouw door naar Veilig Thuis en Veilig thuis zal contact met de vrouw opnemen. Als de vrouw niets hoort, vraagt de ombudsman aan Veilig Thuis om alsnog contact met de vrouw op te nemen, waarop Veilig Thuis stelt dat de vrouw zelf naar Veilig Thuis moet bellen. Als de vrouw Veilig Thuis belt, wordt ze gevraagd om de naam en geboortedatum van het jongetje, maar ze kan alleen het huisnummer en zijn voornaam achterhalen.

De kinderombudsman vraagt bij Veilig Thuis na of er onderzoek is gedaan naar de situatie in het gezin. Veilig Thuis wilde geen informatie over deze zaak geven, maar stelt niet zelf op zoek te gaan naar de nodige persoonsgegevens en dat melders dat zelf moeten opzoeken. Als er onvoldoende informatie in de melding staat, doet Veilig Thuis geen onderzoek. Dit is niet de houding die de kinderombudsman van Veilig Thuis had verwacht. Ze heeft deze zaak in een kennismakingsgesprek bij Veilig thuis nogmaals voorgelegd. Veilig Thuis gaat na wat er in deze zaak wel of niet aan onderzoek gedaan is naar aanleiding van het bericht van de buurvrouw en koppelt dit aan de ombudsman terug.

3.3 Overig

568 Toch zwemles via Jeugdsportfonds

Een vrouw dient een klacht in bij de ombudsman. Via de school van haar dochter is een aanvraag bij het jeugdsportfonds ingediend voor de kosten van een lidmaatschap bij een zwemvereniging. Op de website van het jeugdsportfonds stond deze vereniging vermeld als aangesloten bij het jeugdsportfonds. De zwemvereniging heeft echter kort voordat de toekenning van de gift een feit was de samenwerking met het sportfonds verbroken. De school was hiervan op de hoogte gesteld en de school heeft verzuimd de moeder hierover te informeren, dat zij, als gevolg daarvan naar een andere zwemvereniging zou moeten uitkijken. De vertegenwoordiger van het jeugdsportfonds heeft begrip voor de verwarring, die is ontstaan door de opzegging van de zwemvereniging van deelname aan het fonds. Zij stelt voor de zwemvereniging bij uitzondering alsnog een factuur te sturen, welke het fonds dan zal vergoeden. De ombudsman sluit het dossier.

839 Geen plein voor school

Door een lekkage in een parkeergarage onder een schoolplein wordt in maart 2014 het plein afgebroken. Het plein werd gebruikt door twee scholen en een kinderdagverblijf. Ook grenzen er een huis van de wijk en een aantal woningen aan het plein. Pas een jaar later (nadat er overeenstemming is tussen de gebruikers en het projectteam) wordt er begonnen met de renovatie van het plein. Deze renovatie wordt echter na een paar dagen weer stop gezet omdat een en ander technisch niet haalbaar zou zijn. Vervolgens zegt het stadsdeel toe dat het zelf met een plan komt dat in september 2015 wordt gepresenteerd. In dat plan zitten veel nadelen en het lijkt totaal niet op het vorige plan. De gebruikers komen in verzet en sturen en twee brieven naar het stadsdeel en een open brief naar Simone Kukenheim. Op geen van de brieven hebben ze antwoord gehad. Daarna dreigen bewoners en de scholen de werkzaamheden stil te leggen door het plein te bezetten. Een en ander komt in de publiciteit via een artikel in het parool van 16-2-2016, waarna de kinderombudsman navraag doet. Daaruit blijkt onder meer dat een aantal toezeggingen die zijn gedaan m.b.t. de herinrichting van het plein weer teruggedraaid. Het stadsdeel geeft aan dat hier budgettaire redenen voor zijn. Binnenkort zal de kinderombudsman met alle betrokkenen spreken over het proces van de herinrichting van het plein, maar vooral over hoe nu zo snel mogelijk een goed plein voor de kinderen en de buurt kan worden gerealiseerd.

995 Knellende regelgeving rondom kinderen van ouder(s) zonder status/verblijfsvergunning

De Gemeentelijke kinderombudsmannen van Den Haag en Amsterdam zijn samen met de Nationale kinderombudsmannen bezig met problemen rond Nederlandse kinderen met een verzorgende ouder

zonder status/verblijfsvergunning, waarbij de Nederlandse ouder buiten beeld is. Dit naar aanleiding van een signaal van de Aanpak Multiprobleem gezinnen (MPG) uit Amsterdam. Een ouder zonder status /verblijfsvergunning heeft in Nederland op grond van de koppelingswet geen recht op sociale voorzieningen. Vanuit de gemeente krijgt het kind wel enige bijstand in de vorm van leefgeld (in Amsterdam gaat het om 42 kinderen uit 34 gezinnen). Zonder de overige sociale voorzieningen (huurtoeslag, zorgtoeslag, kinderbijslag) is dit echter niet genoeg om van te leven. Resultaat is dat er Nederlandse kinderen zijn die tussen wal en schip vallen. Alle kindgerichte toeslagen gaan via de ouders (kinderbijslag, kind gebonden budget etc.) en op overige sociale voorzieningen kan je als kind ook geen aanspraak maken. Nederland heeft hierin ook een voorbehoud gemaakt op artikel 26 IVRK (het recht op sociale voorzieningen voor kinderen). Nederland stelt bij dit voorbehoud dat Nederlandse kinderen niks tekort komen, want er zijn sociale voorzieningen via hun ouders. Het lijkt dus een gat in de wet te zijn. Deze Nederlandse kinderen met ouder zonder status/verblijfsvergunning kunnen nergens aanspraak op maken als kind, maar kunnen dit ook niet via hun ouder wanneer deze illegaal in Nederland verblijft. De Gemeentelijke Kinderombudsmannen van Den Haag en Amsterdam willen, mogelijk in samenwerking met de Nationale Kinderombudsman, met een praktische oplossing komen voor deze kinderen. Voor Amsterdam is dat ook van belang omdat deze gezinnen de opvang 'verstoppen', ze hebben niet de financiële middelen om ooit door te stromen.

1052 Gezin in hotel wacht lang op urgentiewoning

Een gezin met twee kleine kinderen heeft in oktober 2015 hun koopwoning gedwongen verkocht. Wonen van de gemeente Amsterdam verstrekt het gezin dan een urgentieverklaring. Tot ze aan de beurt zijn voor een woning, biedt de gemeente het gezin onderdak in een hotel. Wonen zoekt voor het gezin een passend woningaanbod, dat ze dan moeten accepteren, in plaats van een periode waarin ze zelf zoeken. Het eerste aanbod in december 2015 accepteert moeder. Echter als zij bij de GGD en later bij de verhuurder navraag doet naar een datum voor een bezichtiging, blijkt dat de reactie op de woning uit het systeem is verdwenen. De woning is naar een ander gegaan. Moeder vraagt de GGD om opheldering hierover, maar krijgt geen bevredigend antwoord. Ze moet weer wachten op een nieuw aanbod. Wonen en GGD kunnen haar niet zeggen wanneer ze weer een woning krijgt, er zijn nog wachtenden voor haar. Ondertussen ervaart moeder dat haar kinderen onvoldoende mogelijkheid hebben om zich te ontwikkelen in het hotel en dat het erg duur is, want ze kunnen niet zelf wassen, koken, etc.

De kinderombudsman hoort van de GGD en Wonen dat de afdeling ICT uitgebreid onderzoek heeft gedaan naar de oorzaak van het wegvallen van de acceptatie, en er was te zien dat de moeder ook zelf had ingelogd in Woningnet, maar niet dat ze de acceptatie had ingetrokken. Wonen is daarna onverminderd door gegaan met zoeken voor het gezin en ze zijn gelijk gebleven op de wachtlijst. De reden dat ze niet direct weer een aanbod kregen is dat er weinig woningen beschikbaar komen en de woningen die beschikbaar waren, niet passend voor het gezin waren. Dit laat de kinderombudsman de moeder weten. Verder werkt Wonen met een eenmalig passend aanbod voor gezinnen in de opvang, waarbij een gezin in de opvang voorrang krijgt op een gezin met urgentie, buiten de opvang. Dit opdat ze zo sneller een woning krijgen. De kinderombudsman heeft meerdere klachten en signalen dat zowel de kwaliteit van de opvang en het woningaanbod voor gezinnen veel te wensen over laten. De kinderombudsman heeft over dit onderwerp meegedacht op een conferentie van Wonen over huisvesting van kwetsbare groepen. Tevens zitten medewerkers van de ombudsman in een landelijk project over maatschappelijke opvang, met name voor gezinnen. Dit jaar blijft de kinderombudsman aandacht vragen voor de opvang en huisvesting van gezinnen.

1041 Wanhopige vader

Een wanhopige vader van twee kinderen komt op het spreekuur. Zijn kinderen wonen bij moeder en ze kunnen niet bij hem wonen doordat hij dakloos is. Hij kan ze ook niet meenemen naar zijn eigen land (Spanje) omdat de moeder het gezag heeft. Aangezien de man om een veelheid van redenen geen aanspraak kan maken op een eigen woning of op een ruimere omgangsregeling kan de ombudsman niets voor hem doen.

1090 Containers blokkeren zicht op verkeer

Begin maart verschijnen op een straathoek in Zuid twee meer dan manshoge containers, die ten behoeve van vuilinzameling ingegraven moeten worden. Helaas maakt dat de straathoek zeer onoverzichtelijk, verkeer kan niet zien wat er de hoek omkomt. De straathoek ligt op de aanfietsroute van twee basisscholen. De situatie levert dus acuut gevaar op voor kinderen. Een ongeruste buurtbewoner doet een mora-melding, waar hij tot op de dag van vandaag niets op heeft gehoord.

Hij wendt zich ook tot de kinderombudsman. Die heeft contact opgenomen met de klachtencoördinator van het stadsdeel. Daar bleek dat het stadsdeel hiervoor niet verantwoordelijk is, maar een stedelijke projectorganisatie, te weten OASIS. De projectleider van deze organisatie vertelde dat er de laatste tijd vaker klachten zijn over boven de grond staande vuilcontainers. De gebruikelijke termijn waarbinnen de containers geplaatst dienen te worden is 2 tot 5 dagen. De projectleider kon niet vertellen waarom deze containers op een straathoek waren geplaatst en niet op een parkeerplaats, wat veel minder onveilig zou zijn geweest. Resultaat van het gesprek was wel dat de containers diezelfde dag nog zijn verplaatst naar zo'n (betaalde) parkeerplaats. Dat was op 1 april, weken na de plaatsing op de hoek. Gelukkig zonder ongelukken.

De kinderombudsman bespreekt met OASIS hoe dit soort situaties in de toekomst kunnen worden voorkomen. De uitvoerders zullen zich bewust moeten worden dat dit soort grote objecten niet zomaar kunnen worden neergezet, ook niet tijdelijk, zonder aan de verkeersveiligheid te denken.

4 Samenvatting afgesloten zaken

287 Religieuze feestdagen zijn voor iedereen!

Valentijn mag het Suikerfeest vieren bij zijn beste vriendje Mo. Een prachtige kans om Mo's cultuur beter te leren kennen, vinden zijn ouders, dus Valentijn hoeft niet naar school en gaat naar Mo. De directeur van de school beschouwt dit echter als ongeoorloofd verzuim. Valentijn is immers niet islamitisch, en kan daarom geen beroep doen op de regeling voor verlof voor het voldoen aan religieuze verplichtingen. De directeur meent zelfs verplicht te zijn om het verzuim te melden aan de leerplichtambtenaar. Daar lost het probleem zich vanzelf op, doordat de leerplichtambtenaar geen reden ziet om proces-verbaal op te maken.

De kinderombudsman ziet in dit verhaal aanleiding om navraag te doen bij leerplichtambtenaren van de verschillende stadsdelen over de regeling voor dit soort 'religieus verlof'. Elkaars feesten samen vieren is immers juist een prachtige manier om kinderen met een verschillende achtergrond met elkaar te laten integreren. De regeling blijkt helder, volgens de Leerplichtwet is het verlof voor het voldoen aan religieuze verplichtingen zelfs een kennisgeving, geen aanvraag. Het kan dus altijd, ook als je religieuze feestdagen wil vieren met vrienden die een ander geloof aanhangen. Ouders moeten het wel minimaal twee dagen tevoren melden aan de school, zodat die weet hoeveel kinderen er op zo'n dag nog in de klas zitten.

Directeuren en leerplichtambtenaren blijken deze regeling (die is uitgewerkt in een Verzuimprotocol per school) echter verschillend uit te voeren. Daarom is de kinderombudsman met verschillende deskundigen rond de tafel gaan zitten en is afgesproken dit onderwerp op het volgende overleg van coördinatoren Leerplicht te agenderen en deze coördinatoren te vragen de juiste uitvoering van de regels voor religieus verzuim onder de aandacht van leerplichtambtenaren en schooldirecteuren te brengen. Een volgend Suikerfeest viert Valentijn weer bij Mo!

26717 Uithuisplaatsing na terugkeer gezin in Nederland

Een moeder en drie kinderen die enkele jaren in het buitenland hebben gewoond, keren begin 2015 terug in Nederland. Bij vertrek uit Nederland waren er veel schulden. De situatie van moeder blijft lang onzeker, mede omdat niet meteen duidelijk is waar ze regiobinding hebben. De stiefvader blijkt ook in Nederland. Omdat er geen passende opvang is voor het gezin, heeft Jeugdbescherming Regio Amsterdam (JBRA) de

kinderen begin april 2015 met toestemming van de ouders in pleeggezinnen buiten Amsterdam geplaatst. Vanaf april 2015 start het team van de Multiprobleemgezinnen (MPG) aanpak een traject om voor het gezin een MPG-woning te realiseren. JBRA heeft de ouders en de kinderen samen geobserveerd en geconstateerd dat het goede ouders zijn. De kinderen moeten bij de ouders terug volgens de gezinsmanager van JBRA. Er is dan nog geen zicht op een woning. De moeder vraagt de ombudsman om hulp. Die heeft overlegd met de gemeente en de begeleider van het gezin van Samen Doen. Geschikte opvang voor het hele gezin tot de woning beschikbaar komt is er niet, wel zal Samen Doen inzetten op meer omgang tussen de ouders en kinderen. De ombudsman onderhoudt contact met moeder en de gemeente over de voortgang. OMP zet in op versnelde procedure voor WSNP traject, wat nodig is voor een nieuwe start. Als de WSNP regeling er eind 2015 is, duurt het nog tot februari voordat er een geschikte woning beschikbaar is. Probleem in deze zaak is dat er in de regio onvoldoende opvang is voor ouders samen met kinderen. Bovendien is het de vraag of je een gezin dat in het verleden met schulden uit Amsterdam is weggevlucht na terugkeer moet belonen met een nieuwe eigen woning. Belang van de kinderen staat echter voorop, dus uiteindelijk wel.

27513 Delen van persoonlijke informatie binnen jeugdhulp keten

Een moeder komt erachter dat er in het schooldossier van haar dochter Lisa persoonlijke informatie over de oudere broer Sam staat, waaronder het gezinsplan van de William Schrikker Groep (WSG). Ook heeft een leerplichtambtenaar gevoelige informatie over Sam naar de school gemaild. Moeder vindt het niet kunnen dat partijen gevoelige informatie over haar zoon delen met de school van haar dochter, want dit schendt Sams privacy en beïnvloedt de reputatie van Lisa. Ze dient klachten in bij de WSG, Leerplicht en de Landelijke commissie onderwijs. De ombudsman volgt de klachtbehandeling en doet zelf onderzoek naar de algemene vraag in hoeverre en onder welke voorwaarden ketenpartners in de jeugdhulp informatie over gezinnen mogen delen. In eerste instantie legt de betreffende teammanager van Leerplicht aan de ouders uit de informatie met de beste bedoeling met de school te hebben gedeeld, in het kader van de gezinsgerichte aanpak. Dit op verzoek van een maatschappelijk werker die eerder bij de broer betrokken was. Volgens de ouders klopt dit niet en zij dienen een formele klacht in bij Leerplicht. Leerplicht verklaart dat Leerplicht zich niet aan de privacy richtlijnen heeft gehouden door de persoonlijke informatie te delen. WSG bespreekt de klachten in een bemiddelingsgesprek en stelt dat WSG niet zelf het gezinsplan aan de school heeft verstrekt. Het gezinsplan is destijds in het kader van de aanpak Multiprobleemgezinnen wel gedeeld met partijen op basis van een convenant.

Gezien de uitkomsten van de klachtenprocedures bij Leerplicht en WSG, ziet de kinderombudsman geen grond de klachten te onderzoeken. Het is immers duidelijk dat privacy is geschonden, dat wordt door alle betrokkenen erkend. De GKO vraagt meer in het algemeen aandacht voor het handhaven van privacyregels.

223 Onduidelijkheid over Jeugdsportfonds

Een alleenstaande moeder met een bijstandsuitkering is op zoek naar vergoeding van de sportlessen voor haar tienerzoon, Fred. Ze wil daarvoor aanspraak maken op het Jeugdsportfonds (JSF) Amsterdam. Bij een eerdere poging hiertoe heeft de gymleraar van Fred een aanvraag bij het JSF gedaan, maar voor dat rond was, kon Fred niet meer instromen bij de betreffende sportschool. Ze hoort nu van het fonds dat slechts een intermediair een aanvraag kan doen, bijvoorbeeld een hulpverlener, huisarts of gymleraar. De enige die in aanmerking komen zijn de huisarts en de gymleraar. De gymleraar ziet het niet zitten en de huisarts verwijst haar naar de gemeente, waar ze uitkomt bij Werk, Participatie en Inkomen (WPI). WPI stelt dat ze eerst de scholierenvergoeding (SV) moet benutten en pas daarna een beroep op het Jeugdsportfonds kan doen. Moeder kan dit echter nergens in de voorwaarden op internet terugvinden. Zij komt zo niet verder en mailt de kinderombudsman. De kinderombudsman zoekt na dat scholierenvergoeding gebruikt kan worden voor schoolkosten, cultuur en sportactiviteiten. Echter als de moeder het nu voor sport gebruikt, komt ze mogelijk aan het eind van het schooljaar niet uit met de kosten voor schoolactiviteiten. Het Jeugdsportfonds is een particulier initiatief dat wordt gesponsord door de gemeente in het kader van het armoedebeleid. De ombudsman vraagt WPI om opheldering. Daarop laat het JSF de ombudsman weten dat het JSF de SV

buiten beschouwing laat. De ouder-en kindadviseur, die iedere school heeft, kan als intermediair eenvoudig via de site een aanvraag indienen. De ombudsman geeft dit aan de moeder door.

Een beleidsadviseur van WPI legt de ombudsman uit dat de gemeente wil voorkomen dat er SV over blijft, doordat in de plaats daarvan een aanvraag bij het JSF is gedaan. Uit deze casus blijkt echter dat het standpunt van WPI dat de SV een voorliggende voorziening is, verwarrend is en er juist toe kan leiden dat cliënten uiteindelijk niet beide voorzieningen kunnen benutten. WPI heeft hier aandacht voor. De wens van WPI is vooral dat alle scholieren uit een gezin met een inkomen tot 120% van minimumloon de scholierenvergoeding volop gebruiken.

Als de school uiteindelijk in januari 2016 aanvraag voor Fred indient, wil het fonds pas eind maart 2016 vergoeden omdat dan pas de vorige aanvraag verlopen zou zijn. Na tussenkomst van de ombudsman, vergoedt het Jeugdsportfonds de sportlessen alsnog vanaf het moment dat Fred is gestart.

225 Opstartproblemen Beschermd Wonen

Een tiener uit Amsterdam met een zorgbehoefte wil als hij 19 jaar is, zelfstandig gaan wonen in een Beschermd Wonen formule in Haarlem. Zijn moeder vraagt hiervoor in december 2014 een indicatie aan bij Jeugdbescherming Regio Amsterdam (JBRA). Op 1 januari 2015 gaat de voorziening Beschermd Wonen vanuit de AWBZ over naar de Wet Maatschappelijke ondersteuning, waar de gemeente verantwoordelijk voor is. Als zij begin 2015 bij JBRA vraagt naar de behandeling van haar verzoek, verwijst JBRA haar dan ook naar Jeugd van de gemeente. Daar blijkt dat een andere afdeling van de gemeente, namelijk Beschermd Wonen er over gaat. Moeder vraagt bij de WMO Backoffice om opheldering en uiteindelijk heeft ze in maart contact met de juiste afdeling, Centrale Toegang Beschermd Wonen (CTBW). Het intake gesprek vindt in juli 2015 plaats, waarna blijkt dat niet Amsterdam maar Haarlem de aanvraag moet behandelen. CTBW draagt het dossier over naar Haarlem, maar het duurt tot eind november 2016, naar meerdere pogingen tot verzending tot Haarlem de aanvraag in behandeling neemt. Tegen die tijd is de moeder om te verhuizen de jongen in de schoenen gezakt en komt de moeder bij de ombudsman.

De kinderombudsman nodigt de gemeente Amsterdam en Haarlem uit om te bespreken wat er is misgegaan en wat er de gemeente hiervan kan leren. Daarnaast bespreekt CTBW opnieuw met moeder de opties voor Beschermd Wonen voor de jongen.

Uit het intervisie gesprek en informatie van JBRA komt naar voren dat er iets misgegaan met de overdracht van het de aanvraag van JBRA naar CTBW. CTBW heeft de aanvraag niet ontvangen via JBRA, maar via een hulpverlener van de jongen in maart 2016. De verdere vertraging van de behandeling heeft meerdere oorzaken. Ten eerste was CTBW nog niet op orde toen de aanvraag binnen kwam. Het dossier is te lang blijven liggen en bovendien zoekgeraakt, waarna er het dossier opnieuw moest worden aangemaakt. Sinds oktober 2015 werkt CTBW met digitale dossiers. Daarnaast heeft de jongen zelf een keer een afspraak afgezegd en was er een afspraak afgezegd omdat de jongen ziek was. De meeste tijd is verloren gegaan door onduidelijkheid over welke gemeente verantwoordelijk is voor de indicatie en financiering van Beschermd Wonen als een aanvrager in een andere gemeente woont. Toen dit wel duidelijk was is de ontvangst bij Haarlem om onbekende redenen niet goed gegaan en ook daar is de aanvraag, naar alle waarschijnlijkheid door werkdruk, niet direct opgepakt. Inmiddels is er aan het einde van de zomer 2015 een richtlijn van de Vereniging van Nederlandse gemeentes (VNG) gekomen over Beschermd Wonen. Het is zo dat de gemeente waar de gewenste woonvorm zich bevindt, de aanvraag en de financiering doet. Achteraf had de aanvraag dus direct bij Haarlem ingediend moeten/kunnen worden. Er was op dat moment ook plek bij de gewenste instelling in Haarlem.

De kinderombudsman constateert dat er na decentralisatie van Beschermd Wonen er opstartproblemen waren en er in dit dossier een opeenstapeling is van misvattingen en vertragingen. Deze problemen lijkt nu echter opgelost en het CTBW is niet bekend met andere zaken zoals deze. Van moeder hoort de kinderombudsman in april 2016 dat hij naar een plek in Amsterdam gaat. Inmiddels biedt de richtlijn van de VNG meer duidelijkheid over de bevoegdheden van gemeentes voor Beschermd Wonen en is het CTBW verder ontwikkeld. Bij deze stand van zaken ziet de kinderombudsman geen rol meer voor zichzelf weggelegd en het dossier is afgerond.

27613/295 Omgang met kinderen in buitenland

Een vader klaagt dat zijn beide kinderen (13 en 11 jaar) door hun moeder zijn ontvoerd naar Zweden en zonder zijn medewerking door haar zijn uitgeschreven uit het BRP. Bovendien vindt hij dat JBRA eerder – toen de kinderen nog in Amsterdam woonden met hun moeder – had moeten ingrijpen en hem nu onvoldoende helpt met het treffen van een omgangsregeling. Voor een van de kinderen loopt nog een OTS, het andere kind was al in Zweden toen die werd uitgesproken. Tenslotte klaagt vader dat moeder steeds op oneigenlijke gronden een toevoeging krijgt voor haar juridische kosten, terwijl hij zelf zijn advocaat moet betalen.

Vader en moeder blijken in een harde juridische strijd verwickeld over verblijfplaats van de kinderen, alimentatie, gezag, omgang etc. De kinderrechter heeft vastgesteld dat er sprake is van 'ongeoorloofde overbrenging', moeder had de kinderen niet mee mogen nemen naar Zweden zonder toestemming van vader. Mede gelet op de wensen van de kinderen is echter bepaald dat de kinderen voorlopig in Zweden mogen blijven en dat de Raad voor de Kinderbescherming (met haar Zweedse zusterorganisatie) nader onderzoek gaat doen.

Vader heeft al een klacht ingediend bij JBRA en er is een bemiddelingsgesprek gepland. De GKO legt vader uit dat hij die procedure moet afwachten. Wel ziet zij in wat vader vertelt aanleiding om er bij JBRA op aan te dringen dat de (door de kinderrechter reeds vastgestelde) omgangsregeling wordt geconcretiseerd in die zin dat afspraken worden gemaakt over de data dat vader de kinderen in Zweden kan zien. Dat gebeurt inderdaad spoedig daarna. Over de uitschrijving uit het BRP heeft vader reeds geschreven naar minister Plasterk. Voor zover vader een wijziging in het BRP beoogt is hij daar aan juiste adres. De GKO heeft vader uitgelegd dat aangezien het BRP de feitelijke situatie behoort weer te geven, de uitschrijving toen de kinderen feitelijk naar Zweden bleken te zijn vertrokken, niet onjuist is. Overigens had het ook niets aan die feitelijke situatie veranderd als de gemeente de kinderen niet zou hebben uitgeschreven. Ten aanzien van zijn klacht over de aan moeder verstrekte toevoeging verwijst de GKO vader naar de Raad voor de rechtsbijstand. Vader wordt geadviseerd om contact te zoeken met het Internationaal Centrum voor Kinderontvoering, om met hun hulp mediation op te starten rond de weekends dat vader in verband met de omgangsregeling in Zweden verblijft.

Voor het overige kan de GKO weinig voor vader betekenen. Hij kan zich opnieuw tot de GKO wenden als hij niet tevreden is met de klachtafhandeling door JBRA.

293 Kritiek op bemiddelingsgesprek en bescherming privacy

Een moeder belt de Gemeentelijke Kinderombudsman (GKO) met klachten over de (vrijwillige) begeleiding door Jeugdbescherming Regio Amsterdam (JBRA) en over de manier waarop JBRA met privacygevoelige informatie omgaat. Zij is overigens ook een tuchtrechtelijke procedure gestart tegen de medewerkers van andere instellingen die deze informatie aan JBRA hebben verstrekt. Zij heeft reeds geklaagd bij de klachtencommissie van JBRA, waarop een bemiddelingsgesprek is gevoerd. Ook over dat bemiddelingsgesprek klaagt de moeder bij de GKO, dit zou geen bemiddeling zijn geweest, maar slechts mededelingen hebben bevat. Bovendien is de inhoud van het gesprek onjuist weergegeven. Inmiddels is de Raad voor de Kinderbescherming gestart met een beschermingsonderzoek, op basis van de onjuiste informatie van JBRA waarover de moeder juist klaagt. Moeder is op eigen initiatief gestart met een traject bij het Leger des Heils.

Moeder meent dat er geen reden kan zijn voor een ondertoezichtstelling (OTS) of uithuisplaatsing, omdat zij juist zelf hulp heeft gezocht voor zichzelf en haar dochter. De klachtencommissie verklaart de klacht van moeder over de vastlegging van het bemiddelingsgesprek gegrond en de overige klachten ongegrond. Belangrijker is echter dat de Raad voor de Kinderbescherming inmiddels heeft geadviseerd tot een OTS voor een half jaar met het Leger des Heils als gezinsmanager. Als de kinderrechter dat verzoek volgt heeft de moeder feitelijk niets meer met JBRA te maken en krijgt ze de begeleiding die zij zelf wil. Overigens heeft de moeder ook geklaagd bij de klachtencommissie van de Raad voor de Kinderbescherming over dit advies.

27395/282 Niet eens met uithuisplaatsing

Een moeder heeft een tweeling van 14 jaar. De vader is al jaren, sinds de scheiding na huiselijk geweld, uit

beeld. Na een opname in een psychiatrische instelling van meer dan een jaar is zij eind 2014 weer met haar kinderen in een nieuwe woning getrokken. Jeugdbescherming Amsterdam heeft zorgen over de thuissituatie. De Raad van de Kinderbescherming vraagt een uithuisplaatsing aan die uiteindelijk in hoger beroep wordt toegekend. De tweeling verblijft los van elkaar in groepen van Spirit.

Volgens de moeder zijn ze zonder goede redenen uit huisgeplaatst, want zij kan zelf voor ze zorgen en ze hebben slechte ervaringen met het verblijf elders. Zij vindt dat Jeugdbescherming Regio Amsterdam (JBRA) en de Raad voor de Kinderbescherming een verkeerd beeld van haar schetsen. Daarnaast vindt ze dat JBRA, de Raad voor de Kinderbescherming en GGZ Ingeest aansturen op een gedwongen opname van haarzelf op grond van de Wet Bijzondere Opnemingen in psychiatrische ziekenhuizen (BOPZ). De kinderombudsman legt uit dat zij niets aan de uithuisplaatsing kan doen, want daar is in hoger beroep over besloten. Wel biedt zij aan om in gesprek te gaan met de moeder en de gezinsmanager van JBRA om te helpen de relatie te herstellen. Dat wil de moeder graag, echter wordt zij in de tussentijd met een rechtelijke machtiging opgenomen. Omdat de moeder zich sterk verzet tegen alle hulpverleners en de meeste betrokken instanties, blijft de ombudsman bij de zaak betrokken met als doel de communicatie tussen de moeder en de hulpverlening te verbeteren. Tevens spreekt de ombudsman met de kinderen en personen uit het netwerk om hun verhaal te horen. De tweeling wil niet op de groep bij Spirit blijven, want die vinden ze te ver van hun school en ze voelen zich niet op hun plek tussen de probleemjongeren. De ombudsman heeft gesprekken met JBRA en de tweeling over een andere opvanglocatie, maar die wordt niet gevonden. Na ongeveer een half jaar gaan moeder en de tweeling weer samen in hun eigen huis wonen, onder begeleiding van meerdere hulpverleners en onder toezicht van JBRA.

27329/793 Bord bij gevaarlijk openbaar water

De advocaat van de moeder van een kind dat is verongelukt bij een surfstrandje neemt in de zomer van 2015 contact op met de Gemeentelijke Kinderombudsman (GKO). De moeder wil graag dat maatregelen worden getroffen om te voorkomen dat jonge kinderen op deze plek te water gaan, maar zij ziet er tegenop om daarover zelf met het stadsdeel te moeten praten. De GKO neemt dat van haar over. Het stadsdeel blijkt bereid een bord te plaatsen, maar wijst er op dat het nog niet zo eenvoudig is om een bord te ontwerpen dat kinderen (en hun begeleiders) werkelijk tegen houdt. Februari 2016 stuurt het stadsdeel aan de GKO een ontwerp voor een bord dat geplaatst kan worden. De GKO stuurt het ontwerp naar de advocaat van moeder, moeder blijkt heel tevreden. Het bord is inmiddels geplaatst.

2789/285 Vader en zoon dakloos

Een vader van een 15-jarige zoon komt eind oktober 2015 voor het eerst bij de Gemeentelijke Kinderombudsman (GKO). De volgende dag, 28 oktober 2015 spreekt hij in bij de Raadscommissie. Hij vertelt dat hij altijd alleen voor zijn zoon heeft gezorgd, zijn zoon doet het goed op school, maar ze hebben geen huis. Beiden lijden daar zeer onder, zijn zoon heeft daardoor ook ernstige lichamelijke klachten. De omgeving (huisarts, mentor) zijn zeer behulpzaam, de mentor neemt de zoon zelfs tijdelijk in huis. Maar een eigen huis komt er niet.

Het gezin staat onder toezicht bij de William Schrikkergroep (WSG). Uit rechtbankstukken blijkt dat de ondertoezichtstelling voor nog een half jaar is verlengd om de enkele reden dat ze geen huisvesting hebben.

De gemeente verwijst voor het vinden van woonruimte naar de gezinsmanager van WSG als regisseur. Vader zoekt zelf actief, ook buiten Amsterdam. Hij wordt echter steeds weer afgewezen voor woningen, ook

ver van Amsterdam. Kort gezegd omdat hij geen verhuurdersverklaring (een soort verklaring van goed gedrag als huurder) kan overleggen. Er blijkt in het verleden ook wel het een en ander te zijn gebeurd, vader en zoon hebben in een Mpg-woning (een woning via de aanpak Multiprobleem gezinnen van de gemeente) gewoond en zijn daar uit gezet omdat vader zich niet aan de regels hield. Maar inmiddels gaat het stukken beter met vader. Hij heeft schulden, maar staat onder beschermingsbewind en kan goed rondkomen van zijn leefgeld. De bewindvoerder bevestigt dat en zegt dat vader een normale huur voor een sociale huurwoning kan betalen van zijn WAO-uitkering. De gezinsmanager bevestigt dat vader zich goed aan de regels houdt, hij doet vrijwilligerswerk en daar is men zeer positief over hem.

Voor GKO spelen er twee vragen:

- 1) Het idee dat er één regisseur moet zijn in een gezin werkt niet als die regisseur geen verstand heeft van het grootste probleem in dit gezin, wonen. Waarom heeft de afdeling Wonen van de gemeente de regie over het woonprobleem niet teruggenomen?

Inmiddels is besloten om aan gecertificeerde instellingen als de WSG speciale deskundigheid over wonen toe te voegen door voorlichting en een mogelijkheid tot rechtstreeks contact met een speciaal daarmee belaste medewerker van Wonen. De GKO zal volgen hoe dat in de praktijk gaat werken.

- 2) Zou het voor mensen die oprecht hebben laten zien dat ze uit een diep dal zijn geklommen niet mogelijk moeten zijn om een nieuwe start te maken? Een steuntje in de rug door een respectabele woonplek, al dan niet met verdere begeleiding, zou deze kwetsbare mensen beter helpen en de samenleving op de lange duur minder kosten.

De gemeente is inmiddels een programma Huisvesting Kwetsbare Groepen gestart. Vanuit dit programma zouden kwetsbare burgers als deze vader een nieuwe kans moeten krijgen. In de eerste plaats op huisvesting, maar wie een plek heeft om te wonen gaat zijn leven anders inrichten. De weg omhoog wordt dan weer mogelijk.

De GKO heeft deze vader naar het Leger des Heils verwezen. Daar blijkt men meer oog te hebben voor mensen die een nieuwe kans verdienen. Inmiddels hebben vader en zoon een woning via het Leger, met enige begeleiding. Waarom de gemeente niet veel eerder naar het Leger heeft verwezen is niet duidelijk..

27822 Onbegrip over voorkeur voor moeder door JBRA

Vader heeft na de scheiding van moeder voor hun twee zoons (nu 12 en 9) gezorgd. Hij vroeg en kreeg daarbij hulp van Jeugd Bescherming Regio Amsterdam (JBRA). Na een incident in 2012 zijn de ouders om de beurt voor de kinderen gaan zorgen. Dat ging niet goed. De Gemeentelijke Kinderombudsman (GKO) begrijpt uit de stukken dat dit mede kwam doordat JBRA de omgangsregeling/co-ouderschap niet goed heeft gemanaged. Vader begreep de regeling ook niet goed, waardoor afspraken nogal eens misgingen. Met name de jongste zoon vertoonde gedragsproblemen. Uiteindelijk heeft vader een klacht over de (onvoldoende) begeleiding door JBRA ingediend. Naar aanleiding daarvan heeft een bemiddelingsgesprek plaatsgevonden, waarbij JBRA niet aan vader heeft verteld dat inmiddels een machtiging uithuisplaatsing was aangevraagd. Twee weken na dit 'bemiddelingsgesprek' zijn beide kinderen tegen de wil van vader in de opvang geplaatst. Het vertrouwen van vader in JBRA is door deze gang van zaken ernstig beschadigd. Toen vader 9 maanden later bij de GKO kwam, waren de kinderen nog steeds niet thuis. Ook JBRA vond de plek waar de kinderen verbleven niet geschikt. JBRA wilde de kinderen echter terugplaatsen naar moeder in de maatschappelijke opvang. Vader meende dat de kinderen beter naar hem terug konden, mede omdat hij een ingericht huis vlak bij hun oude school heeft. De keuze voor moeder was voor vader niet te begrijpen. Volgens JBRA waren de ruzies tussen ouders te heftig voor de kinderen en stelde moeder zich beter begeleidbaar op dan vader. Volgens vader gebruikte JBRA de kinderen om moeder een uitstroomwoning te bezorgen, zonder op het belang van de kinderen te letten.

Vader bleek ook bij de rechter tegen JBRA en moeder te vechten voor zijn kinderen. De GKO diende zich daarom terughoudend op te stellen. Wel verwijst de rechter ouders naar mediation om zelf een plan voor de omgang te maken. Dit gaat echter ook niet goed. Inmiddels zijn de rechtszaken afgerond, wonen de kinderen bij moeder en is er een omgangsregeling met vader. Vader zou die graag uitgebreid zien. Op dit moment is dat echter aan de gezinsmanager. Als vader nieuwe concrete klachten over de gezinsmanager heeft kan hij daarover opnieuw klagen. Voor dit moment sluit de GKO het dossier.

Deze kwartaalrapportage is mede opgesteld door Inge Gründeman. Voor vragen over deze rapportage kunt u contact met haar opnemen via info@gemeentelijkeombudsman.nl of 020 6259999.